

нини рубета, кръстчета, шапчици и пр., а на лахусата всички роднини, приятели и съседки пращатъ софри ястие, шише съ вино и хлѣбъ, това се казва *готвение на лахуса* и то се счита като длъжностъ.

На третий день отъ ражданието, дѣтето се соли като пастарма съ бѣла соль; роднинитѣ и близкитѣ ходятъ да го посипватъ съ по-малко соль за да ги обича. По-голѣмата сестра отъ по-малката се отличава по това, че първата се отлича и прѣмѣня по-често, а по-малката ходи просто. Братята и сестритѣ се отнасятъ честно и работятъ задружно; братята защищаватъ сестритѣ на всѣкъдѣ по хората, сѣдѣнкитѣ и пр.

Когато по-голѣмата мома се сгоди, казватъ на по-малката че е отлупила *коритото*. Сжщото е и за момчетата. У насъ на коританата казватъ *подѣвка и подѣвецъ*.

Лѣсковецъ. — Отговоръ нѣма.

Македония. — Селенитѣ повече се радватъ за ражданието на женскитѣ нежели на мъжскитѣ си чеда; а напротивъ гражданитѣ се радватъ повече на мъжскитѣ, нежели на женскитѣ. По градоветѣ, когато се роди нѣкому дѣвойче казватъ: „и стрѣхитѣ плачатъ,“ а когато се роди мъжско — „и керемидитѣ се радватъ.“ Причинитѣ на тая противоположностъ между расположенията на еднитѣ и на другитѣ сж явни: по селата се радватъ повечето на момитѣ отъ колкото на мъжскитѣ, по това, че тѣ ще имъ работятъ до 30 години даромъ, като робѣе, а, и когато ще ги омжжатъ, нищо почти прике не даватъ, а още и 200 — 300 гр. ще взематъ отъ зетѣветѣ за тѣхъ и толкова други дарове за всички домашни. А синътъ е по-иждивителенъ отъ колкото щерката и когато ще се ожени, трѣбва да похарчи толкова пари до гдѣ вземе жената; та заради това и не до толкова се радватъ родителитѣ му при ражданъето му.

Въ градоветѣ, напротивъ, отъ моминското раждане плачатъ и право си иматъ; защото, освѣнъ че до гдѣто една мома порастне и достигне на възраст за мъжѣне, родителитѣ ѝ нѣматъ отъ неж никаква полза, тѣй като тя отъ малка още ще се занимава съ приготвяние прикето си, а още, когато дойде врѣме за мъжѣне, освѣнъ че нѣма да вземжтъ никакво възнаграждение за неж отъ зетѣтъ, а напротивъ и много нѣща отъ къщата ще имъ забере съ себе за прике, та отъ това е произлѣзлои слѣдующето изречение: „Керка кукъоберка,“